

Universitätsbibliothek Paderborn

Meditationes De Præcipvis Fidei Nostræ Mysteriis

Vitæ ac Passionis D.N. Iesv Christi; Et B.V. Mariæ; Sanctorumq[ue] et
Euangeliorum occurrentium Cum Orationis Mentalis circa eadem praxi In
sex partes tributæ

Qvae Considerationes De Peccatis, [et] quatuor hominis nouiſſimis; necnon
[et] quosdam orandi modos ... complectitur

Puente, Luis de la

Coloniae, 1611

Paragraphus 1. Quid sit oratio mentis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54597](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54597)

QVIV SIT MEN- TIS ORATIO.

PARAGRAPHVS I.

P. Ignatius
1. Exerc. 1.
Hebd.
D. Thom. 2.
2. q. 83. art.
1. q. 180. a. 1.
3. q. 4. 5. p.
q. 31.

RATIO mentis, de qua hoc loco differemus, est functio trium internarum animæ facultatū, MEMORIAE, INTELLIGENTIAE, & VOLUNTATIS: dum proprias earum actiones, circa Sacrosanctę Fidei veritates, & mysteria, diuino auxilio freti exercentes, cum ipso Deo Domino nostro, intra nos ipsos colloquimur, familiariter agimus, dona eius cęlestia flagitamus, ac de ijs omnibus tractamus, quę ad animę salutem & perfectionem spectant. Quare huius orationis substantia in his præcipue quatuor sita est.

Primum in MEMORIA, cuius operã tum Dei Domini nostri meminimus, cum quo sermonem instituere, de quę rebus ad salutę spectantibus agere decreuimus: tum mysterium, circa quod Meditatio est instituenda, non in genere & confusę tantum; sed in partes, siue membra, (quę Meditationis præcipuum sint argumentum) clarę, distinctęque distributum (iuxta ea, quę fides docet, & modum ac dispositionem, quam postea trademus) breuiter percurrimus. Ne verò sicca, & omninò sterilis hæc mysterij recordatio sit: Expedit, Fidei actus

ita

ita illi adiungere, vt quæ in eo mysterio continentur, sententias, quàm poterimus viuacissimè, credamus; vt potè à Deo, qui summa veritas est, reuelatas: vt fide tanquam primo gradu huius scalæ vrentes, ad perfectam rei cognitionem conscendamus, iuxta illud Isaia: a

Nisi credideritis, non intelligetis.

a *Isaia 7. 9.*
iuxta 70.
& Hieron.
ibidem.

Secundò consistit Oratio, in INTELLECTV, qui ratiocinando, varias circa Mysteriũ propositum considerationes formans; latentes in eo sententias seu veritates, earum causas, proprietates, effectus, cæterasq; earum circumstantias inquirit, inuentaſque ita in particulari expendit, vt tum verum, proprium, plenumque sibi faciat rei, quam meditatur, conceptũ; tum conuincatur, persuadeaturque, veritatibus illis assentiri: quas voluntati proponens eam, ad proprios circa eas actus exercendos, impellat.

Tertiò accedit VOLUNTAS libera, quæ varios affectus, & virtutum actus ijs conformes, quos Intellectus meditando effecerat, elicit; tum versus seipsum, odij sui, doloris de peccatis, pudoris de propria miseria; tum versus Deũ, amoris, fiduciæ de misericordia eius, laudis, gratiarum actionis ob accepta beneficia; desiderij veras virtutes consequendi, bonaque opera faciendi, & superiorem vitã corrigendi; resignationis propriæ voluntatis in diuinum beneplacitum; oblationis sui ad faciendum, & perferendum quidquid disposuerit Deus; Et similes alios, quos propter ea A F-

FECTVS nominamus, quòd pia affectione, gustuque voluntatis, ijs, quæ Intelligentia illi proposuit, excitatæ, fieri debeant. Porro in iisdem affectibus consistit substantia DEVOTIONIS, ex qua Pax & Spiritualis animæ lætitiaprocedit; ad quos etiam præcipuè (teste D. Thoma) dirigitur Meditatio & contemplatio, cæteri que actus intelligentiæ, quos in mentis oratione exercemus. Quamobrem S. Ioann. Damascenus de ea dixit, quod sit *Affectus mentis in Deum*, cui nos actuali cognitione, & amore coniungit.

Quartò ad complendam orationem accedit PERITIO; qua pia colloquia cum Deo de ijs miscemus, quæ Intelligentia vidit, voluntasque amare & desiderare coepit: quæ tanquam nobis necessaria, aut utilia à Deo petimus, nobis dari. Et in hoc consistit ea, quam propriè MENTIS ORATIONEM vocamus. Quæ non est aliud quàm humilis, confidens, & fervens, eorum, quæ nobis expediunt, & à Deo obtinere desideramus, petitio. Huiusmodi Petitiones nunc ad æternum Patrem, nunc ad Filium eius Iesum Christum, nunc ad Spiritum sanctum, Interdum ad totam ipsam Trinitatem sanctissimam diriguntur, productis causis & rationibus, quæ ipsam inclinent, ut nostris petitionibus annuat:

Hæ rationes & causæ ex triplici capite sumi possunt, VNVM est Deus ipse, quâ DEVVS est; à quo petimus aliquid propter eius bonitatem; & amorem, quo nos prosequitur;

deside-

2. 2. 9. 82. d.
3. 9. 180.
a 7. ad 1.

Li. de 3. Fid.
method. c. 24.

S. Tho. 2. 2.
q. 83. a. 17.

desiderium commodi nostri, quo tenetur; & quia ipse iubet talia à se peti, propter sanctissimi sui nominis gloriam, vt ab omnibus creaturis collaudetur. Quare, veluti Litaniâ factâ, per omnes eius Perfectiones & Attributa, licet discurrendo dicere: Per charitatem tuam, per misericordiam, per liberalitatem, per sapientiam, per omnipotentiam, per immensitatem, per æternitatem tuam, &c. hoc, vel illud mihi largire.

ALIVD caput est, ipse IESVS CHRISTVS Dominus noster, verus Deus & homo; à quo licebit petere ob eius Incarnationem, Natiuitatem, circumcisionem, præsentationem in templo, fugam in Aegyptum, ieiunium, famem, sitim, frigus, nuditatem, & reliquas eius ærumnas, quas toto prædicationis suæ tempore sustinuit; Propter ignominiam item, dolores, & passionem, ac mortem, expressis nominatim insignioribus aliquibus doloribus, vt sanguineo sudore, comprehensione, flagellis, spinis, clavis, felle, aceto, & reliquis. Et nunc quidem cum æterno Patre colloquentes petemus, vt intuitu amoris, quo filium suum prosequitur; obsequiorum, quæ ille ipsius amore præstitit; ac dolorum, quos perpeffus fuit, nos exaudiat. Nunc cum ipsomet filio colloquentes, producamus amorē, quo nos ipse prosequitur; officiū, quod gerit Redemptoris, aduocatiq̄ue nostri; & ingens pretium, quo illi constitimus.

cum

cum ipso Spiritu sancto colloquētes idem petemus, ob amorem, quo ipsum Christum & ipse prosequitur, & ob eiusdem merita: vbi alia Litania confici poterit per virtutes Redemptoris, si producamus eius cordis humilitatem, paupertatem Spiritus, mansuetudinem, obedientiam, patientiam, misericordiam, charitatem.

Tertium Caput est, **NECESSITAS & MISERIA NOSTRA**, quam exemplo Davidis proferimus, dicentes: *b* *Ecce, Domine, in iniquitatibus concepti sumus*: vehementissimis passionibus, fortissimis hostibus, plurimis occasionibus, præsentissimisque periculis cingimur: quæ sine tua ope euadere non possumus: Et quoniam ad imaginem & similitudinē eius conditi sumus, propterea nos diabolus acerrimè persequitur: quare ad ipsum Deum spectat, nos tueri. Denique hic licebit, velut Catalogum texere nostrorum peccatorum, & miseriarum, eas non modò numerando, sed intimo cordis dolore etiam exaggerando: quò enim eas nos extollemus magis; eò citius Deum ad misericordiam, & remedium flectemus.

Licebit quoque Viris perfectis in aliquo euentu (profundissima tamen humilitate) præterita sua **MERITA**, vel **OBSEQVIA** coram Deo recensere, Ezechia Regis exemplo, qui dum vitæ prorogationem à Deo efflagitaret: *c* *obsecro inquit, Domine, memento quaso, quomodo ambulauerim coram te in veritate, & in corde*

c 4. Reg. 20.
3.

corde perfecto, & quod placitū est coram te fecerim. Simile quid & ipse Christus sermone post Coenam finito, Patrem orans, fecit, d Ego, d Ioh. 17. 4
 inquit, te clarificaui super terram, opus consummaui, quod dedisti mihi, vt faciam: Et nūc clarifica me tu pater apud te metipsum, claritate, quam habui prius, quā mundus esset, apud te.

Tria hæc causarum capita licet interdum simul miscere, sicut fecit Dauid, cū diceret; e Propter nomen tuum Domine propitiaberis c Psal. 24. 11
 peccato meo; multum est enim. Quæ tamen & his similes rationes non tam ad ipsum Deum flectendum adhibentur, vt nos exaudiat; quam ad cor nostrum magis iuuandum, vt maiori feruore, deuotione, ac fiducia, auxilium & remedium ab eo petat; quia multo magis nos audire, & bona, quæ petimus, elargiri cupit, quā nos ipsi accipere. Neq; enim (S. August. teste) iuberet non petere, nisi cuperet elargiri. Quibus petendi circumstantijs adhibitis, Apostoli Consiliū sequimur, suadentis, f In
 omni oratione & obsecratione, cum gratiarum actione Petitiones vestrae innotescant apud Deum. Neque enim Petitionem apud tantum Dominum nudam esse par est; sed adhibendæ eius sociæ & circumstantiæ excellentes, orationis, qua spiritus, affectusque noster ad Dei præsentiam eleuetur; obsecrationis, qua rationes, causæque proferantur, cur exaudiendi sumus; & gratiarum actionis ob accepta prius bene-

De verbis
 Domini.

Ser. 5. 29.

Phil 4. 6.

1. Tim. 2. 1.

S Tho. 2. 2.

q. 83. ar. 17.

bene-

*Lib de spiri
tu & Anim.
c. 70. qui ei
scribitur.*

beneficia: quò disponamur ad noua, quæ peri-
mus, recipienda.

Hæc præcipua sunt, quæ mentis oratio com-
plectitur, cuius ordinem illâ sententiâ S. Aug
expressit: *Meditatio parit scientiam; scientia
compunctionem; compunctio deuotionem; deuo-
tio verò perficit orationem.* MEDITATIO
dicitur parere scientiam, quia frequetata, ho-
minem ad Dei, suiq̃ue cognitionem euehit:
SCIENTIA compunctionem adfert, quia
peccata & miseras suas agnoscens homo, eru-
bescit, & confunditur: COMPUNCTIO de-
uotionem gignit, siue eius affectus, dum boni-
tatis, clementiæ, & misericordiæ diuinæ ma-
gnitudinem secum reuoluit: DEUOTIO
perficit ORATIONEM, quia efficit, vt spi-
tus noster dulciter cum Deo vnitus, decentia
ab eo, & modo conuenientissimo postulet.

*Superest rationem nunc tradere, qua singu-
la, quæ in mentis oratione inueniri diximus. ex-
ercenda sint, initio facto ab eo, quod orationis
maximè proprium est & essenziale.*

QVA RATIONE CVM DEO SIT
in mentis oratione colloquendum.

PARAGRAPHVS II.

EX HACTENVS dictis satis con-
stat, orationis mentalis naturam, pro-
priè in interno cū Deo colloquio con-
sistere: